

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **A. M.**, zastoupeného JUDr. Davidem Černým, advokátem se sídlem v Praze 2, Vinohradská 343/6, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2008, č. j. 56 Az 222/2007 - 13,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2007, č. j. OAM-1-159/VL-20-11-2007. Krajský soud žalobu napadeným usnesením odmítl pro absenci žalobních bodů v žalobě, protože tento nedostatek brání věcnému projednání žaloby.

Stěžovatel podal proti uvedenému usnesení soudu včasnou kasační stížnost, v níž uvádí, že byl zkrácen na svých právech, protože z vyjádření stěžovatele založených ve spisu vedeném SCPP, resp. OAM MVČR vyplývá, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany je podložena. Prosté administrativní rozhodnutí učiněné na základě administrativních chyb na straně stěžovatele není v souladu s právem na azyl. Dále stěžovatel uvádí, že věří v posouzení jeho skutečné situace Nejvyšším správním soudem, zejména jeho obavy z návratu do Kyrgyzstánu. V této souvislosti odkazuje na § 13 zákona o azylu a podmínky vhodné zvláštního zřetele.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Dle konstantní judikatury zdejšího soudu lze podat kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí žaloby pouze z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby (viz rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, Sb. NSS 625/2005, obdobně usnesení NSS ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 13/2008 – 51, dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel však ve své kasační stížnosti neuvádí žádnou námitku, kterou by napadal zákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby. Jeho tvrzení jsou velmi neurčitá a směřují výlučně (a to ještě v abstraktní a nepřezkoumatelné rovině) do zákonnosti rozhodnutí žalovaného ve věci samé. Takováto tvrzení však nelze podřadit pod důvod kasační stížnosti dle ustanovení

§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., kasační stížnost je tudíž s ohledem na § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná, a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu